

Wandelingen die inspireren

Via deze rubriek nemen we je telkens mee op een verrassende seizoenswandeling in onze regio. We laten ons niet alleen inpalmen door bijzondere waarnemingen maar hebben eveneens aandacht voor het wonderbaarlijk effect van de natuur op de mens. Uiteindelijk doel is ook jou te inspireren om te wandelen, alleen of in groep en te profiteren van de energiegevende en ontspannende natuur.

Winterwandeling in de Brede Zeyp op 3 januari 2016

Een bescheiden winterzonnetje en een verfrissende bries brengen 15 wandelaars op de been om een inspirerende start te nemen van het nieuwe jaar. We wandelen vandaag in één van de restanten van het Waverwoud dat zich in de Middeleeuwen uitstreckte tussen Dijle en Nete ten oosten van Mechelen.

Het Waverwoud was vochtig en moerassig met open plekken heide. In de 12de en 13de eeuw werden grote delen ervan ontgonnen omwille van de grote bevolkingsaan groei en frequent voorkomende hongersnood. Er ontstonden parochies (Sint-Katelijne-Waver, O.L.V.-Waver, Sint-Niklaas-Waver - nu Putte) en de gronden werden omgezet in landbouwgronden. Omdat er ook hout nodig was, zijn restanten bos blijven bestaan, waaronder de Brede Zeyp. De bijzondere geschiedenis van dit bos verneem je via de infoborden op het terrein, eigendom van het OCMW en beheerd door Natuurpunt (die enkele jaren geleden 2 ha nieuw bos bijaanplantte).

Al hebben we tot vandaag nog geen winterweer gehad en zijn sommige planten en dieren serieus in de war, toch is er bovengronds nog weinig leven te zien en lijkt de natuur te bestaan uit hoofdzakelijk kale bomen. In de winter is het grootste deel van de bovengrondse natuur dan ook in rust. Ook voor de mens is het dan een periode van bezinning en rust. Net zoals in de natuur liggen er ook bij ons ondergronds zaden te wachten op ontwikkeling in de lente. Het zijn onze wensdromen, ideeën, intenties, die we ons bij de start van het nieuwe jaar voornemen. Om te vermijden dat het misschien nog maar eens bij goede voornemens blijft, profiteren we van deze natuurwandeling om bij onze innerlijke bron van wijsheid te rade te gaan. Je *droomzaden* moeten immers bij je passen en je liefst ook een gevoel van blijheid en opwinding geven.

Foto: Marleen Van Puyvelde

We vertrekken aan het Fort van Koningshooikt en maken gebruik van het asfaltbaantje in open veld om aandacht te verzamelen en hoofd en lichaam te ontspannen. De natuur is een hulpmiddel om bij je innerlijke wijsheid te komen maar dan moet je ook echt aandacht kunnen opbrengen voor de natuur. Met je GSM aan je oor, volledig benomen door gedachten of heel de tijd door babbelen, ervaar je niet het wonderlijke en levendige van de natuur. Volledig met je aandacht bij de natuur brengt je in een staat van ontspanning. Er komt ruimte in je geest en een open verbinding met

alles om je heen. Hierdoor komt er plaats voor inzichten en ideeën. Het versterkt je focus op wat echt belangrijk is. Misschien krijg je meteen helderheid door passende associaties en metaforen in de natuur te zien, maar je kan ook na enkele dagen bruikbare invallen ontvangen.

Sommige wandelaars genieten al meteen van de weidsheid van het landschap en voelen de rustgevende invloed.

Om in het hier en nu te blijven geven we tijdens deze wandeling aandacht aan de typisch winterse verschijningen. De altijd groene klimop vormt met zijn donkere bessentrossen nog een laatste rijke voedselbron op het winters vogelmenu.

We merken de diverse vormen van de klimopbladeren op. De groeistengels dragen de typische vijflobbige bladeren terwijl de bloeistengels ongedeelde, eivormige bladeren met toegespitste top hebben.

Ook de mossen zijn in de winter op hun mooist. We voelen de zachtheid van het pluisdraadmos op een boomstam, nemen de rozetjes van het muurmos op het stenen pad waar, ontdekken dat de sterretjes die we waarnemen toebehoren aan het fraai haarmos. We zien het kussentjesmos aan de voet van vele bomen en nog vele andere waar we de naam niet meteen van weten.

Maar ook sommige korstmossen of lichenen trekken onze aandacht. Ondanks de naam is dit geen familie van de mossen, maar een bijzondere samenleving van alg en schimmel. Met de verrekijker halen we de pracht van het greppelblaadje en het fijn bekersmos zo naar ons toe.

We treffen langs het bospad enkele exemplaren van het dubbelloof aan, een groenblijvende varen met 2 soorten bladeren, enkele smalle sporendragende en talrijker brede onvruchtbare bladeren.

Terwijl we de reeds bloeiende, groengele mannelijke katjes van de hazelaar bewonderen, valt een scherp oog op een eerste minuscuul maar fraai kersrood stempeltje van een vrouwelijk bloempje. Een loepje - of een vlinderkijker :) is hier echt wel aangewezen.

De natuur lijkt mee te werken om onze aandacht scherp in het hier en nu te houden. Naast al die mini-schoonheden merkt één van de wandelaars de ijle hoge roep van het goudhaantje in een sparrenboom. Toevallig het kleinste vogeltje van Europa met zijn 8 à 10 cm.

Het is al flink gaan regenen: tijd dus voor onze eerste nieuwjaarsreceptie van het jaar in de natuur om met een verwarmend drankje en chocoladecakeje even bij te komen.

Foto: Jeanne Van Moer

Foto: Kristel Fierens

We klinken op onszelf, op elkaar en onze droomwensen van dit jaar. We introduceren ook de fuck-it bucket, een nieuw begrip van Siska Schoeters. We nemen ons voor om in deze imaginaire emmer alle vormen van mentale ballast te kieperen: gebeurtenissen die we willen vergeten, geklaag dat we niet tot ons brein willen laten doordringen, personen waarmee we niks meer te maken willen hebben of bezorgdheden die we van ons af willen schudden.

Een lichtvoetig 2016!

Marleen

Zin gekregen om zelf ook je stapschoenen aan te trekken? Gewoon doen. Een half uurtje wandelen kan al wonderen verrichten. Als je graag zelf eens meewandelt, alleen of in groep, neem dan gerust contact op met marleenvanpuvelde@telenet.be, 0486/41.36.58. Kijk ook eens op www.natuurgewijs.be